

Alt, veed jeg ikke; men som det ſtaaer her, maa det vel være 2 Skjæpper Land i det Hele, ſaaledes at f. Ex. den Ene har $\frac{1}{4}$ og den Anden $1\frac{3}{4}$. Alſaa, naar Jordſtykkerne ikke overſtige 2 Skjæpper Land, ſkal Mageløget ogſaa kunne paabydes. Foruden den ſtore Forſkjel, der er imellem Mindretallets Underændringsforſlag og Flertallets Ændringsforſlag derved; at Mageløget efter det første kun ſkal ſøges tilveiebragt ved et Forlig, men at det efter det ſidſte ſkal kunne paabydes ved Kjendelse, er der ogſaa en anden Forſkjel, ſom jeg ſkal fremhøve; det er den, at efter Mindretallets Underændringsforſlag ville Jordſtykker kunne overdrages til andre tilgrendſende Lodbøiere. Om det kan ſke efter Flertallets Forſlag, veed jeg ikke. Der er i dets første Punktum talt om: „Mageløg eller Omdelinger“. Hvad der ſtaaer i det næſtſidſte Punktum kan jeg ikke rigtigt forſtaa eller faae til at ſamſtemme hermed. Der ſtaaer, at den, der mod Bøderlag overtager et fra en anden Eiendom fraſtaaret Areal, har Bølget mellem enten at udrede Bøtlingen paa eengang eller med en aarlig Afgift. Der ſynes det at være forudſat, at man kan paabyde, at en Mand ſkal modtage et Stykke Jord uden ſelv at afſtaa Jord, thi det kan vel ikke være Meningen, at han ſuccesſive kan overdrage Jordſtykker ſom Bøderlag, et Stykke det ene Aar og et Stykke det andet Aar, thi ſaa maatte Jordſtykker deles i det Uendelige, for at være ſikker paa, at der kunde blive noget at betale med i Tidens Løb. Deſuden ſtaaer der, at, naar han vælger at betale en aarlig Afgift, kan han afløſe den med det 25-dobbelte Bøløb. At man ſaaledes kan paatvinge en Mand imod en vis Bøtling at modtage et Stykke Jord, ſom han ikke bryder ſig om, gaar vel ikke an. Jeg vil gjøre opmærksom paa et andet Punkt, hvori Flertallets Forſlag afviger fra Mindretallets Underændringsforſlag. Der ſtaaer i Flertallets Forſlag, at Omkøſtningerne ved ſlige Mageløgs eller Omdelingers Berigtigelse i Matriferen, der paa Forlangende foranlediges af den tilſynshavende kommunale Beſtyrelſe, udredes paa ſamme Maade ſom de øvrige Omkøſtninger ved Reguleringſarbejdernes Udførelſe. Herefter kan den kommunale Beſtyrelſe forlange Regulering af et Bøndløb, uden at forlange Mageløg; men naar den blot forlanger Regulering af et Bøndløb, ſaa bliver det de Bødkommendes egen Sag at betale Omkøſtningerne ved Mageløget, ſelv naar de ikke have gjort den mindſte Fordring paa eller have den mindſte Interesſe i, at Mageløget finder Sted. Jeg veed ikke, om det har været Meningen; men ſaaledes ſom det er affattet, kan der ikke tilſtaaſ Bødkommende Noget, men han maa ſelv beſotte det berigtiget eller ordnet i Matriferen med videre, naar Mageløg ikke er forlangt af Kommunalbeſtyrelſen. Det undrer mig meget, at Folkethingets Udvalg har været ſaa villigt til at

gaa ind paa en ſaa gjennemgribende Beſtemmelse, naar man ſer, at Landſtthinget i Principet har været meget betænkeligt ved at gaa ſaa vidt, ſom det er gaaet. Det undrer mig, at Folkethingets Udvalg da er gaaet endnu videre, navnlig naar man ſer hen til den Pjece af Landinspektør Bøtgen, ſom er omdelt til Udvalget, og hvor man ſaar et anſueligt Billede af, at Regulering af Bøndløb godt kan foregaa i ſtor Maaleſtof, uden at man har en Beſtemmelse om, at Mageløg kunne paabydes. Men der blev fremhøvet, at det har været forbundet med ſtore Banſkeligheder, og nu var der opnaaet et Reſultat, ſom baade var tilfredsſtillende og uden ſtor Bødvørlighed, naar man er gaaet den Vej, at de vedkommende Interesſerede ſelv have Bølget af Delegerede til at foretage Mageløg, ſaaledes at det indirekte ere de Interesſerede ſelv, der ved valgte Mænd af deres Midte have ſtiftet de mindre Jordſtykker imellem ſig. Jeg vil af principielle Grunde meget anbefale, at Mindretallets Underændringsforſlag vedtages, ligesom jeg paa den anden Side anſer denne Mageløgsbeſtemmelse, ſaaledes ſom den er affattet af Flertallet, for ligefrem ubrugelig, ſom den nu foreligger. Jeg tror, at Lovforſlaget vil kunne gjøre Nytte, ſaaledes ſom det nu er, dog med nogle flere Ændringer, ſom kunne fremkomme ved 3die Behandling. Navnlig ſkal jeg fremhøve et Punkt, ſom jeg har berørt i Udvalget, nemlig at Prokuratorer ikke maa møde ved Forretninger, ſom afholdes af Bøndſynsmænd, eller overvære Forligsmøglingen for Landvødens- eller Overlandvødenskommiſſionen. Jeg tror alſaa, at Lovforſlaget i ſin Helhed vil gjøre ſin Nytte; men jeg anſer det mildest talt for en mørk Plet paa Loven, hvis man gaar til tvungent Mageløg. Jeg vilde helſt ſige, at det er en fort Plet, men det er vel et for ſtærkt Udtryk, og det vil jeg ikke bruge. Jeg vil alſaa anbefale, at man vedtager Underændringsforſlaget, og ſaa ſkal jeg fra min Side ikke være uwillig til at gaa ind paa en nærmere Forhandling deraf, om man muligvis kan finde en anden og maaffede bedre Form, hvorved man kan opnaa det Samme; men man maa huſke paa, at ſom Landvødenskommiſſionen nu er ſammenſat, er det en farlig Vej, man nu ſtaaer ind paa, ikke farlig for de ſtørre Lodbøiere, men for de mindre Eiendomsbeſiddere. Jeg vil til Slutning berøre et Punkt, ſom jeg har forbigaaet. Den ærede Ordfører ſagde, at det er ligegyldigt, om der gives Penge eller Jord, naar der ſkal gives Erſtatning, men deri kan jeg ikke være enig med ham; thi gaar man ſaa vidt, at man ſiger, at det er ligegyldigt, ſaa kan man gaa videre, ſaa kan man ſige, at Alt, hvad der kan vurderes til Penge, kan man give i Erſtatning, og man kan jo tænke ſig, at Bødkommende ſlet ikke har Interesſe af at komme i Beſiddelse af ſaadanne Ting. Jeg tror derfor, man ſkal være varſom med at gaa vidt paa den